

i en dansk kirke, så var svaret jo faktisk fra ministeren: Måske, det ville hun først tage stilling til, hvis der kom en ansøgning. Der vil jeg da henstille til ministeren at afstå fra det og så formulere det som et spørgsmål.

Kan ministeren ikke godt forstå, at der kommer en negativ og kraftig reaktion mod, at muslimer skulle drive deres trosvirksomhed i en dansk, kristen folkekirke? Det betyder jo ikke, at ministeren eller andre skal afstå fra at kunne være behjælpelige med, at muslimerne kan dyrke deres tro andre steder.

Kirkeministeren (Margrethe Vestager):

Jeg har ikke nogen forestilling om, at nogen muslimer skulle ønske at udøve deres religion i et rum, der tidligere har været brugt til folkekirkelige formål.

Men jeg har fantasi til at forestille mig, at der i fremtiden kan opstå situationer, hvor det ville kunne tænkes, at man ville gøre det f.eks. i meget moderne kirkebyggeri, som af – ja, jeg kan så ikke forestille mig, hvilke årsager der bliver opgivet, men ønsker man så fra lokalsamfundets side og fra muslimsk side at bruge dette, ja, så må der tages konkret stilling til det.

På det her tidspunkt at tage stilling til fuldstændig hypotetiske spørgsmål om, hvad nogle måtte ønske at bruge en religions religiøse huse til, synes jeg er irrelevant.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Med hensyn til det her sidste er det jo ikke et hypotetisk spørgsmål. Det er jo et forslag, som er kommet til offentlighedens kundskab fra en præst her i København, som siger, at hun er af den opfattelse, at de danske folkekirker skal benyttes til f.eks. muslimer. Og når sådan et forslag kommer fra præster i landet, så må kirkeministeren da kunne forventes at forholde sig til det, og specielt da når kirkeministeren stiller op her i Folketingets spørgetime og får flere konkrete spørgsmål om det her spørgsmål. Derfor må ministeren altså forholde sig til det og give os et klart svar på det spørgsmål.

Det andet, jeg vil spørge ministeren om, er, om ministeren rent politisk vil støtte, markeringsmæssigt støtte, at man i Århus selvfølgelig ikke træffer nogen beslutning hen over hovedet på borgerne i Århus omkring en stormoské, men at man tværtimod appellerer om, at der bliver gennemført en lokal folkeafstemning, hvor befolkningen konkret bliver spurgt – som

jeg kan forstå der er flere der ønsker – om man ønsker bebyggelsen af en stormoské eller ej.

Og endelig det tredje spørgsmål – og det sidste – om det, hr. Peter Skaarup var inde på: Vil ministeren gøre det klart her i dag i Folketinget, at er der nogen, der beder om anlæggelse af gravpladser, så fortæller ministeren klokkeklart, at efter grundlovens bestemmelser kan man ikke garantere en gravplads – heller ikke en muslimsk gravplads – for tid og evighed, efter de ekspropriationsbestemmelser, som er i grundloven.

Kirkeministeren (Margrethe Vestager):

Med hensyn til beslutningsgangen i Århus vil jeg trygt overlade det til de relevante myndigheder i Århus lokalområde. Jeg er sikker på, at uanset om man holder en afstemning eller man lader den almindelige lokale debat influere på beslutningstagernes beslutning, vil det være et spørgsmål, som optager den århusianske befolkning intenst, og derfor vil det også indgå i eventuelle kommunale valgafstemninger, uanset om man så laver en lokal folkeafstemning eller ej.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt man kan lave moskeer i kirker, har jeg som sagt ikke fået nogen ansøgninger, der bare antyder, at det er et relevant spørgsmål for kirkeministeren at tage stilling til. At jeg skulle gå ud på det her tidspunkt og lukke debatten ved at sige, at det på intet tidspunkt kan lade sig gøre, finder jeg er ubetimeligt.

Jeg mener nok, at selv om spørgsmålet om, hvorvidt man skulle bruge en kirke til et moskéformål, er det absolut yderste – efter min mening nærmest utænkelige – ekstrem, er det relevant at drøfte, hvad man kan bruge eventuelle tomme kirkebygninger til. Hvilke formål er værdige og i overensstemmelse med en sådan kirkebygnings historie og hele tænkningen om sådan en kirkebygning?

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt en gravplads kan garanteres til evig tid, tror jeg, at alle kan indse, at det kan man selvfølgelig aldrig gøre. Men jeg tror ikke, der er nogen, der vil ekspropriere en folkekirkelig gravplads til f.eks. bygningsformål, og jeg kan heller ikke forestille mig, at nogen vil ønske at gøre det med hensyn til andre religioners gravpladser, hvis det på nogen måde vil kunne undgås. Men naturligvis vil muligheden være til stede.

Hermed sluttede spørgsmålet.